

Uit de pastorie week 22 2024

Achteromzien

Zondagmorgen lazen we hoe Paulus' eerste zendingsreis begon. We lezen daarover in Handelingen 13. Waar we niet lang bij stil stonden, maar wat wel een ontzettend leerzaam gegeven is, is dat de Heilige Geest geen rechtstreekse roeping tot zending bij Paulus en Barnabas wekte. Hij riep de gemeente om deze broeders uit te zenden. Zo zijn wij het eigenlijk niet meer gewend. Bij ons werkt het vaker zo dat iemand een persoonlijke roeping ontvangt en ervaart, daarmee naar de kerkenraad gaat en vraagt om met die roeping door de gemeente uitgezonden te worden. De gemeente faciliteert dan eigenlijk de roeping van een individueel gemeentelid. Noodzakelijk is dan wel dat de gemeente de roeping van het ene lid tot haar eigen roeping maakt. Hoe kun je zendende gemeente zijn als je niet eerst een geroepen gemeente bent? Niet alleen de zending zelf moet overtuigd zijn van de missie waartoe de Heilige Geest roept, ook de gemeente zelf moet deze overtuiging hebben en het offer brengen dat zij een van haar leden uitzendt naar andere plaatsen. Zo hebben we als wijkgemeente de afgelopen jaren ook met de uitzending van gemeenteleden willen omgaan. En dan wordt het ook vruchtbaar, naar twee kanten toe!

Het tweede wat hieraan opvalt, is dat de Heilige Geest via de gemeente werkt. Soms dreigen kerk en Heilige Geest weleens tegen elkaar uitgespeeld te worden. Dat de Heilige Geest niets heeft met het instituut kerk, met regels en kerkorde, want 'waar de Geest van de Heere is, daar is vrijheid'. Niets is minder waar. Natuurlijk kan de Geest buiten de gevestigde orde werken (Hij is niet aan regels en instituten gebonden, denk aan Eldad en Medad in Numeri 11). Maar Geest en kerk/gemeente horen veel nauwer bij elkaar dan wij soms denken en willen. Maak je dat los, dan krijg je al snel een type predikers zoals Paulus die op Cyprus tegenkomt: een jood die niet verbonden is aan de synagoge, en dus een vreemde mix van geloven en leringen verkondigt. Met andere woorden: maak je de Geest los van de kerk, dan beland je voor je het weet in het sektarische. Met mensen die zich beroepen op een roeping van de Heilige Geest, maar niet verbonden zijn aan en gezonden zijn uit een bestaande kerk die erop toeziet dat deze predikers het algemeen, onbetwijfeld christelijk geloof verkondigen. Het wemelt momenteel, op internet en in de regio, van mensen en groepen die zich onder leiding van de Heilige Geest hebben uitgeroepen tot predikers en gemeenten, maar ze zijn niet gezonden en niet verbonden. Oppassen dus! Paulus ontsteekt in heilige toorn als hij hoort hoe Elymas de rechte wegen van de Heere verdraait. Er zijn grenzen, ook aan wat christelijk is. En juist daar waar de Heilige Geest de grens trekt en bewaakt, komt de stadhouder tot geloof... Een opvallende lijn in Handelingen, ook na Ananias en Saffira en de dood van Herodes. Juist daar groeit het Woord en de gemeente. Gemeenten die wandelen in een heilig ontzag voor haar Heere en Koning, konden wel eens meer missionaire kracht hebben dan we denken...

Vooruitzien

Komende zondagmorgen zal de heilige Doop bediend worden. Er worden momenteel veel kinderen geboren in de gemeente. Dat ze gedoopt worden, 'hoort' enerzijds zo (belijden we met de 1^e vraag van het formulier), anderzijds is het niet vanzelfsprekend. Diezelfde spanning kennen we in het geloofsleven: we behoren God te dienen maar het gaat nooit vanzelf. Daarom is de belofte en de afhankelijkheid van de Heilige Geest zo wezenlijk. Ik overweeg om met u en jullie in deze doopdienst door te lezen in Handelingen 13. Paulus en Barnabas varen van Cyprus door naar Antiochië in Pisdë (dus een ander Antiochië dan het Antiochië vanwaar ze vertrokken zijn, nl. in Syrië). Daar houdt Paulus in de synagoge een preek die uitloopt op de verkondiging van Christus. Voor ons is het ongetwijfeld leerzaam om die preek te lezen, anders had de Heilige Geest hem vast niet voor ons laten opschrijven.

De avonddienst is een themadienst over 'Geloven in je vriendschap'. Vriendschappen zijn voor iedereen belangrijk, zeker ook voor jongeren. Maar hoe verhouden geloof en vriendschap zich tot elkaar? Soms levert dat spanning op, een onhoudbare spanning zelfs: om het geloof te bewaren moet je dan vriendschappen opgeven. Of...om vriendschappen te bewaren, het geloof opgeven. Maar geloof kan vriendschappen ook enorm verdiepen. En dan gebruikt de Heilige Geest vriendschappen ook om je bij het geloof en bij de kerk te bewaren! Een mooi en Bijbels thema dus. Wie naar voorbeelden zoekt (zoals we dat bij de voorbereiding al samen deden) denkt uiteraard aan David en Jonathan, aan de drie vrienden van Daniël (al worden ze in de Bijbel geen 'vrienden' genoemd, dat komt meer uit de kinderbijbels) en de vrienden van de verlamde man in Markus 2.

Ten slotte

Mede namens mijn vrouw een hartelijke groet in de Heere aan u en jullie allen,

Uw A.J.M.